

Любомир учи в Робърт колеж в Цариград. Следва право в Екс ан Прованс, откъдето се премества в Париж, за да учи медицина. Участва като военен лекар в Сръбско-българската война, 1885г., в Балканските и Първата световна война /1912-1918г./ Става управител - лекар на Варненската държавна болница, а по-късно и на Александровската болница в София. Негова съпруга е Малта Станчева, сестра на Поликсени Стамболова - съпругата на министър-председателя Стефан Стамболов.

Цветана, най-малката дъщеря на митрополита, се омъжва за поручик Минчо Киряков от Сливен. Имат две дъщери и един син. Поручик Киряков участва в Руско-турската /1877-1878 г./ и Сръбско-българската /1885 г./ война.

През 1869 г. Златан Кинов приема монашески чин и е ръкоположен за архимандрит на гр. Пловдив и председател на църковната община в гр. Татар - Пазарджик, където остава до 1872 г.

В началото на 1873 г. в Цариград Екзарх Антим I го ръкополага за сливенски митрополит. Митрополит Серафим е известен със самопожертвувателната си дейност за опазване на населението от турските жестокости, особено на гр. Сливен през 1876 г. от войските на Шефкет паша. Той е автор и преводач от руски език на много книги с религиозна тематика, които издава на свои разноски. През 1890 г. княз Фердинанд го подкрепя в тази му дейност с парична сума.

Митрополит Серафим доживява Освобождението и продължава своята активна духовна и просветна дейност. Основава първото благотворително дружество в Сливен, от което започва историята на Българския червен кръст. Ползвайки се с голям авторитет сред населението в града, през м. януари 1878 г. е избран за председател на Временната градска управа.

Умира на 11 август 1896 г. в гр. Сливен.